

PARAULA I VIDA

Una visita entranyable

El passat 7 de novembre va ser un dia memorable per al temple de la Sagrada Família, però també ho fou per a l'Obra Benèfico-Social del Nen Déu, la seu central de la qual visità el Sant Pare aquella mateixa tarda. Aquesta institució de l'Arquebisbat de Barcelona és una obra més que centenària, ja que va ser fundada l'any 1892. Es dedica especialment a atendre persones amb discapacitats de totes les edats. Des del primer moment, quan es va fer el programa de la visita, el Sant Pare desitjava que la dedicació del temple de la Sagrada Família es completés amb la visita a una obra al servei de les famílies. La seva presència allí volia ser un reconeixement tant a aquesta com a totes les altres institucions que fan un servei semblant a les famílies, a la vida, als malalts, als pobres i marginats.

Un moment de la visita del Sant Pare a l'Obra del Nen Déu

La superiora de la comunitat de religioses Franciscanes dels Sagraments Cors, congregació que té cura d'aquesta obra des de la seva fundació, amb les seves paraules, va arribar al cor del Sant Pare i de tots els presents, sobretot quan va dir: «Els nens són el tresor més gran, gràcies a les seves famílies que han dit sí a la vida. Gràcies, Sant Pare, per venir a casa nostra

i per fer-nos sentir que la nostra feina de cada dia val la pena.»

Després foren els nens i les nenes de l'Obra els qui es varen dirigir al Papa. En primer lloc fou la Maria del Mar, que va dir: «Encara que som diferents, el nostre cor estima com tots els cors i volem ser estimats. Gràcies als nostres pares pel do de la vida i gràcies als qui ens cuiden cada dia.» A continuació el Toni va demanar al Papa: «Pregui per nosaltres, perquè sapiguem ser amics de Jesús, que estimava els nens i els malalts. I volem demanar-vos que ens porteu sempre en el vostre cor de pare. Ara els meus companys us cantaran una cançó. A veure si us agrada.» Fou una cançó religiosa d'Alemanya, que el Papa va seguir atentament amb una mirada plena de tendresa.

«**V**ull destacar —va dir després el Sant Pare— que amb l'esforç d'aquesta i d'altres institucions anàlogues es posa de manifest que, per al cristià, tot home és un veritable santuari de Déu, que ha de ser tractat amb respecte i amor màxims, sobretot quan es troba en necessitat.» I per això animava tots els presents «a continuar socorrent els més petits i necessitats, donant el millor de vosaltres mateixos». També va voler aprofitar l'ocasió per recordar que «és imprescindible que els nous desenvolupaments tecnològics en el camp mèdic no vagin mai en detriment del respecte a la vida i a la dignitat humana, de manera que els qui pateixen malalties o discapacitats psíquiques o físiques puguin rebre sempre aquell amor i atencions que els facin sentir-se valorats com a persones en les seves necessitats concretes.»

Durant aquest acte, vàrem veure un Benet XVI somrient que s'atansava als infants i joves i els acarona un per un, els donava la mà, els beneïa. Tres dies després, ja a Roma, el Sant Pare va dedicar una bona part de la seva *catequesi* de l'audiència general del dimecres 10 de novembre a explicar la seva visita a l'Obra del Nen Déu. I va fer als pelegrins aquesta confidència: «Mentre era a Barcelona, vaig pregar intensament per les famílies, cèl·lules vitals i esperança de la societat i de l'Església. I vaig recordar també els qui sofreixen, especialment en aquests moments de serioses dificultats econòmiques.»

La nostra diòcesi té previst unir-se a aquestes intencions i a aquesta pregària del Sant Pare en l'Eucaristia que, ajudant Déu, presidiré a la basílica de la Sagrada Família el proper dissabte 18 de desembre, per donar gràcies a Déu per la visita del Papa i per pregar per totes les persones que treballen al servei de la família i de la vida. Us invito a tots a participar-hi. Així ens prepararem també per a la propera celebració de la Nativitat del Senyor.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Els seminaristes amb el Sant Pare

► Els seminaristes de les diòcesis de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat van fer el servei dels acòlits i de bona part dels diaques en la dedicació de la basílica de la Sagrada Família el passat 7 de novembre. Al final de la celebració, el Sant Pare Benet XVI va accedir a fer-se aquesta fotografia amb els seminaristes i l'equip de formadors. Els fruits vocacionals d'aquesta visita apostòlica no s'han fet esperar i diversos joves ja han manifestat el seu interès per iniciar un procés de discerniment vers el sacerdoti.

GLOSSA

El retrobament dels germans

Dos germans que sempre havien estat molt units s'allunyaren l'un de l'altre per qüestions familiars. Es retrobaren, anys després, en emmalaltir de gravetat un d'ells. Eren ja a la maduresa de la vida. En conèixer la malaltia del gran, el més petit el visità. Es retrobaren. Cap retret. Mirar-se, abraçar-se, fer silenci junts i les paraules justes. Res més. Ben poca cosa, aparentment. L'amor feia el seu camí i ho superà tot. També hi ajudà el desig de viure la joia de la pau retrobada en la reconciliació fraterna. A la primera visita en seguiren d'altres, sempre amb la mateixa senzillesa. La malaltia avançà inexorable i el germà traspasà un temps després. Abans s'acomiadaren fins al cel. Els germans s'havien retrobat humanament i en el Senyor. No podia ser d'una altra manera. El que els unia era molt fort. Eren fills de l'amor dels pares que els engendraren i els ensenyaren a estimar Déu i el proïsme en la vida de cada dia. També a treballar amb esforç i constància. Els oferiren una referència per formar una família i, amb la muller, pujar els fills. Tantes coses que tenien presents i que configuraren les seves vides segons el cap-

teniment de cadascú i les seves possibilitats. Amb l'ajuda de Déu.

Cal estar atent, doncs, a les situacions i a les crides del Pare. Saber perdonar des de la pregària com a culminació de la pregària. «Per això, si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena» (Mt 5,23-24). Portar l'ofrena a l'altar, pregar, sentir la necessitat de viure la conversió de cor que ens fa perdonar. Perdonar des del fons del cor, perquè el perdó és la condició fonamental de la reconciliació entre les persones. Com ho és, també, de la reconciliació dels fills de Déu amb el seu Pare. Però que dóna testimoni que l'amor és més fort que el pecat, que el mal.

El germà traspasat és prop de Déu Pare lloant-lo i intercedint pels qui resten caminant a la terra. El seu germà petit l'ha encomanat a la bondat infinita. Tots dos s'enyoren. Se senten a prop l'un de l'altre, en la comunió dels sants i en la confiança del retrobament final.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Nadal comença

El jorn de la Puríssima ha estat puríssim aquest any: sense cap núvol al cel blau. Una boira molt prima sí que hi era com si la terra estés enlluernada; pro cap al tard ni això: hi ha hagut una hora que tot semblava de color de rosa: les muntanyes s'hi estaven molt quietes i el mar també: de la ciutat s'alçava un crit de festa de mil veus sores invisibles: de totes només una del llavi he vist eixir: i era una nena passant pel meu carrer (ja feia lluna) que ha dit quasi cant alegre: —Ai, mare, quina primera festa de Nadal!

(El pas de l'any, Barcelona 1905)

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esclat: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarón. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.» Se despejarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará.

Volverán los rescatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alegrarán.

Joan Baptista, des de la presó, envia els seus deixebles a preguntar sobre les obres fetes per Jesús. Mosaic del baptisteri (s. XII) de la Catedral de Florència

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca.

No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados. Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?» Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti." Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»

COMENTARI

És ell?

El nostre món pateix una crisi de confiança. Hem sofert moltes decepcions. Havíem cregut en ideologies, en líders polítics i socials, en projectes i en utopies... Quantes promeses incomplertes, quantes esperances trencades. Com podem saber de qui ens hem de refiar? Qui ens pot retornar la confiança i la il·lusió? Com podem descobrir qui té raó enmig de tanta publicitat enganyosa i de tantes aparences enlluernadores i buides?

El poble d'Israel també feia massa temps que esperava sense veure realitzades les seves aspiracions. De tant en tant sorgien predicadors o lluitadors que pretenien ser enviats de Déu i demanaven a la gent que els

fes cas i els seguís. Una vegada i una altra la il·lusió acabava en fracàs. Joan Baptista, que havia intuït que aquesta dinàmica canviaria aviat, que el salvador esperat era a punt d'arribar, vol confirmar si Jesús de Natzaret és el qui ell i tot el poble estaven esperant. Des del lloc on es troba empresonat li envia un grup dels seus seguidors a informar-se.

La resposta de Jesús remet als fets: la seva identitat es manifesta en les seves accions. No demana una confiança cega en ell ni l'adhesió a una teoria. Allò que fa mostra qui és. I els signes que realitza són sorprenents. Sobretot perquè la seva acció no va destinada als rics i als poderosos,

sinó als pobres, als malalts, als rebutjats, als qui pateixen. Precisament això demostra que en ell es compleixen els anuncis dels profetes antics que parlaven en nom de Déu. Només el qui tingui el cor atent als pobres i als petits sabrà descobrir en Jesús la presència salvadora de Déu.

També avui, si busquem persones en qui confiar, si esperem algú que pugui retornar el sentit de viure a una humanitat desorientada, no ens convé cercar entre els poderosos i els famosos, sinó acostar-nos als més febles, i descobrir com Déu continua parlant i actuant en favor d'ells i a través d'ells.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27 □ **dimarts**: So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32 ■ **dimecres**: Is 45,6b-8.18.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,18b-23 ■ **dijous** (□ Urgell): Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30 ■ **divendres**: Gn 49,2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17 ■ **dissabte**: Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24 ■ **diumenge** vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.): Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24.

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Es pot tenir dubtes sobre allò que creiem?

Oriol: Mare, es pot dubtar d'allò que creiem?

Gràcia: Tot dubte és font de patiments, però el dubte és també una ocasió per anar més lluny.

—Més lluny de què?

—De les petites seguretats personals.

Els savis dubten i, mentre dubten, investiguen nous camins. No es pot viure permanentment en el dubte, però un cert dubte té un valor purificador.

—Així, doncs, no passa res si dubto de la fe?

—És clar que no. Tots dubtem un moment o altre. Els savis dubten i s'equivoquen. Sempre diem que és de savis rectificar.

—Un savi que dubta?

—És de savis admetre que sabem molt poc. És de savis escoltar tothom i no deixar d'estudiar mai. El dubte és una ocasió per créixer, per aprofundir més intensament en les pròpies creences, per assentar els fons

ments. El punt final no és, però, el dubte: és la certesa.

—Arribarem a aquest destí final?

—No sempre hi arribem, a aquest punt final, perquè en algunes qüestions sempre caminem a les palpentes, però estimar la veritat és comprometre's enèrgicament a cercar-la i, per tant, a dialogar amb tots i de tot, sense excloure ningú, ni fer cap trampa.

—Els sants també han dubtat?

—Sí, perquè el dubte és humà, mentre que la fe té una dimensió divina, és el començament de la vida eterna en tu. Santa Teresa de Lisieux, que va experimentar molt intensament la presència de Déu i es va obrir generosament a Ell, tenia dubtes terribles sobre la fe abans de morir, als vint-i-tres anys. Tot el que li quedava de la seva fe era el seu lliurament: «Vull creure, ajuda la meua incredulitat.»

Francesc Torralba

(Ah sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

Sobre el ánimo

—Pablo de Tarso, ciudadano romano, apóstol de Jesús, urgía a los cristianos: «¡Amigos, tened buen ánimo!»

—En la Tragedia de Medea, Séneca pide: «Sepan nuestros tiempos, que ningún trabajo ni infortunio ha de ser poderoso para rendir el ánimo.»

—Plauto atestiguaba: «El buen ánimo, en una situación difícil, reduce el mal a la mitad.»

—San Agustín afirmaba: «Uno no cae en el combate más que cuando ha dejado caer sus ánimos.»

—Jesús nos dijo: «En el mundo tendréis tribulación. Pero ¡ánimo!, yo he vencido al mundo.»

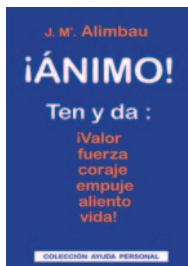
—Dar ánimo es una manera de amar.

—Porque dar ánimo es... infundir ánima.

—Quien da alma... infunde vida.

—Vida propia... para el bien de los demás.

J.M. Alimbau

Portada del libro ¡Ánimo!, de J. M. Alimbau, con el subtítulo del contenido del mismo: «Tener y dar: valor, fuerza, coraje, empuje, aliento, vida». Pertenece a la «Colección Ayuda Personal» de Ediciones STJ (Barcelona 2010). El texto publicado en esta página pertenece, en parte, al inicio del libro y pretende ser el leit motiv de su contenido.

SANTORAL

12. ✠ Diumenge III d'Advent. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. Dilluns. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. Dimarts. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. Dimecres. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cris-tiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia,

vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. Dijous. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Trep, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. Divendres. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. Dissabte. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

QUERIDOS ABUELOS

Luchar contra el estrés

Si caemos en el estrés, indefectiblemente envejecemos. En el libro *Rester jeune, c'est dans la tête* (Mantenerse joven está en la cabeza), el

doctor Oliver de Ladoucette dedica un interesante capítulo a las estrategias psicológicas que nos permiten permanecer jóvenes. Para empezar, nos dice que «hay que tomarse la vida lo mejor posible y luchar contra el estrés». Estudios realizados en Estados Unidos demuestran que todos los acontecimientos traumáticos conllevan un golpe de vejez.

Evitemos que los acontecimientos vitales negativos hagan mella en nuestro organismo y nos estresen. Ejercitémonos en tener fundamentalmente pensamientos positivos. Y una buena medida es seguir los consejos que nos brinda el agudo filósofo José Antonio Marina:

Cuiden la higiene de sus sentimientos. La vejez favorece la aparición del egocentrismo, la decepción, la desilusión, los pequeños o grandes resentimientos, el pesimismo. Evitemos, pues, caer en estos pensamientos negativos.

Cuide de alguien o de algo. Todos damos por supuesto que la vejez es una edad para recibir cuidados, pero todo el mundo puede cuidar a alguien de alguna manera: nada envejece tanto como pensar que se deben recibir cuidados, pero no dispensarlos.

Intente progresar en algo. Interesarse por la cultura, por aumentar conocimientos, en progresar como personas.

Otro consejo muy saludable es evitar quejas como las siguientes: «Ojalá fuese más joven», «Ojalá mis nietos viniesen a verme más a menudo», «Ojalá me hubiese casado». Siga usted poniendo otros ejemplos de quejas y pensamientos negativos que hay que evitar.

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

ENTREVISTA

REINA DUARTE

Lectura electrònica

L'editorial Edebé, fundada per la Congregació Salesiana l'any 1888, s'ha anat adaptant a les necessitats i ha incorporat els seus continguts educatius als nous suports. Des de fa anys, el Grup Edebé dirigeix tots els seus esforços a la investigació de projectes digitals pensats, com sempre, per oferir la millor educació i la millor literatura als nens i joves. La directora de Publicacions Generals d'Edebé i vicepresidenta del Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil, Reina Duarte, afirma que «la literatura és una eina per a educar i formar en valors; i aquesta mateixa filosofia és la que s'aplica a les creacions que fan servir les noves tecnologies».

Per fer entrar els més petits en el món de la lectura s'han hagut d'adequar a les noves tecnologies...

Sí, per això ja estem oferint una selecció de novel·les per a joves en format e-book —que es poden trobar als portals de Leqtor i de Librandia i que poden ser llegides per mitjà de qualsevol e-reader— i estem presentant contes infantils animats per ser gaudits en els nous tablet i telèfons intel·ligents —que són a Apple Store.

Per què és fonamental que els pares s'introdueixin en la iniciació a la lectura electrònica?

A les primeres etapes dels prelectors i dels primers lectors i tant pel que fa als llibres tradicionals com als nous formats, és important per la responsabilitat que té l'adult i la seva vinculació directa amb l'infant. Hem de vetllar i acompanyar en la descoberta del món màgic de la lectura els nens perquè les primeres paraules i les primeres imatges siguin una font de gaudi, però també de coneixement. Sortosament, aquestes noves aplicacions digitals són molt intuïtives i fàcils de fer anar. El conillet Tupi, de l'escriptora i il·lustradora Mercè Arànega, amb el seu *Primer Diccionari de paraules*, és un dels primers continguts adaptats a aquestes noves tecnologies (<http://www.edebe.com/apps/tupi>).

Quina resposta estan tenint les aplicacions per a iPad i iPhone dels primers llibres?

Fa poc que hem presentat aquestes noves aplicacions i estem en plena difusió d'aquestes novetats per a les famílies amb infants. Els primers resultats són molt positius, però esperem que per Nadal aquestes històries animades puguin arribar a molts més lectors.

Òscar Bardaji i Martí

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Fundació Joan Maragall. Josep M. Turull, rector del Seminari Conciliar de Barcelona, comentarà l'actualitat cultural i religiosa del mes, dilluns 13 de desembre (19 h), a l'auditori (c/ València, 244, 1r).

Estació d'enllaç. La Delegació de Pastoral de Joventut convoca els joves a la Capella del carrer Palau 3, el divendres 17 a les 22 h, per sortir a cantar nades pels carrers de Ciutat Vella amb la llum de Betlem.

Pregària interconfessional per l'església perseguida. Dissabte 18 de desembre de 10 a 13 del matí a la parròquia de Santa Maria Reina de Barcelona (entrada pel c/ Miret i Sans 36), en els locals «El Pa de Sant d'Oleguer», anglicans, catòlics, ortodoxos i protestants, es trobaran per escoltar testimonis de diverses confessions cristianes sobre l'Església Perseguida. Hi haurà un torn de diàleg i es clourà amb una pregària final. Trobada oberta a tothom. Per a més informació tel. 923 328 874 i 932 035 539.

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 15 de desembre, a 2/4 de 5 missa i a 2/4 de 6, conferència de Mn. J. Berdoy: «El futur de la fe a Catalunya.» Lloc: Riera St. Miquel 1, bis.

Concert de Nadal a la catedral. XXI Cicle d'Euroconcert. L'organista Eduard Vila i la Polifònica de Vilafranca, dirigida per David Hernández i Xavier Cervera interpreten obres de A. Ferrer, Z. Kodaly, J. Rutter, I. Segarra, B. Vivancos, O. Messiaen, J. Busto, F. Civill i F. Poulenec. Dimecres 15, a les 20 h.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Anglès 55). I) El Cor Lerània dirigit per Jordi Noguera, acompanyat a l'orgue per Jonatan Carbó, interpreta la «Missa llatina» de Schumann i altres peces. Avui diumenge 12 a les 17.30 h. II) Taller d'escriptura espiritual. Laia Ahumada fa un recorregut i una interpretació de textos místics. Divendres 17, a les 19.30 h. Les Vespres s'avancen a les 19 h.

Parròquia de Sant Andreu de Palomar (pl. Orfila). Audició de música clàssica a càrrec dels alumnes de l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu, el divendres 17 de desembre a les 20.45 h.

Tallers d'Oració i Vida (Comunitat de Jesús c/ Joan Blanques 10 Barna). Dissabte 18 (17.30-18.30 h), sessió de perseverança prèvia al Nadal: «Aprendre a pregar per aprendre a viure.» Obert a tots els talleristes i simpatitzants d'aquesta obra.

Associació d'Adoradors del Santíssim. Dia 16 de desembre (3r dijous de mes), a les 12 adoració i a les 12.30 h eucaristia. A la capella del c/ Mallorca 234.

Concert de Nadal. A benefici de la Fundació catalana privada de Llars Residencials. Cor de Cambra Francesc Valls, dir. David Malet. Per a persones amb discapacitat intel·lectual. Lloc: Església del Monestir de Pedralbes, dijous 16 de desembre (21 h).

Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran. Conferència: «La figura en l'art noucentista català» per la prof. Teresa Camps, dilluns 13 de desembre (17 h); i Eucaristia (18.30 h). «Filosofia de l'amor. Eros i Agape». Pel prof. Francesc Torralba, dilluns 20 des. a les 17 h. A l'auditori Joan XXIII (Via Augusta 205).

Església de Sant Gaietà (P. Teatins, c/ Consell de Cent 293). I) Divendres 17 a les 20.30 h: Concert de l'Escola Musicant. Corals de nens, grans, joves i pares. Directores: Eulàlia Caso i Berta Junqué. II) Dissabte 18 a les 18 h. Concert de Nadal pels Cors Petits i Mitjans Cantus Barcelona, dirigits per Gemma Tatay; Cor Cantus Barcelona, direcció i piano Alfred Cañamero. III) Diumenge 19 a les 18 h. Concert d'intercanvi: Capella de música de Santa Maria del Pi, Josep Martí, Mestre de Capella i Cor Cantus Barcelona, Alfred Cañamero, direcció i piano.

IN MEMORIAM

Mn. Jordi Mas i Castells. Morí el 18 de novembre. Sacerdot i missioner, ha treballat incansablement al nord del Camerun durant 50 anys animant les petites comunitats cristianes i fent una

tasca social i educativa al servei de tots per fer més digna la vida dels habitants d'aquella regió de majoria musulmana. Mossèn Jordi o *Baba Georges*, com era anomenat allí, construïu, va promoure serveis de salut i molt especialment va treballar a favor de l'educació de les dones. La missa exequial en sufragi de la seva ànima va celebrar-se a la parròquia de la Garriga el 20 de novembre, presidida per Mons. Sebastià Taltavull, Mons. Salvador Cristau i Mons. Barthélemy Yaouda, bisbe de Yagoua, la diòcesi on treballava Mn. Jordi, aquells dies a Barcelona amb motiu de la visita del Sant Pare.

Cardenal Urbano Navarrete. Morí a Roma el 22 de novembre. Havia nascut el 1920 a Camarena de la Sierra (Terol), entrà a la Companyia de Jesús el 1937 i, després de la formació inicial a Itàlia prosseguí els estudis a Espanya, on s'ordenà sacerdot, i passà a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma, on es doctorà en dret canònic. Va ser degà de la Facultat de Dret Canònic d'aquesta universitat més de 15 anys i en fou rector 6 anys. Fou molt actiu en l'actualització del Codi de dret canònic inspirat pel Vaticà II, promulgat més tard per Joan Pau II. Va ser creat cardenal el 24 de novembre de 2007.

BREUS

El Dr. Josep M. Forcada, elegit membre de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. El Dr. Josep M. Forcada i Casanovas, metge i sacerdot que actualment és el prior de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona, ha estat elegit acadèmic corresponent per elecció de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. El Dr. Forcada ha estat adscrit a la secció de Medicina Social d'aquesta prestigiosa institució

científica. L'acte d'ingrés del nou acadèmic se celebrarà pròximament.

III Concurs de pessebres. La Pquia. de la Puríssima Concepció organitza i convoca un concurs de pessebres obert als infants i a la gent gran així com a les famílies, llars d'infants, col·legis i altres centres, cases religioses, comerços, empreses, hospitals... Les bases es poden demanar a la mateixa Pquia. (Tel. 934 576 552 i purissima_concepcio@yahoo.com).

III Concurs de nades. Per promoure la cançó i la música nadenca, la Pquia. de la Concepció convoca un certamen musical que tindrà lloc el dimecres 22 de desembre a les 20 h. Es convidava a concursar les famílies, els col·legis, les associacions professionals o de lleure i altres col·lectius. Les bases es poden demanar a la mateixa parròquia (Tel. 934 576 552 i purissima_concepcio@yahoo.com).

LLIBRES

La contemplació de Jesucrist. Autor de nombrosos llibres sobre mística, el jesuïta Xavier Melloni ha publicat ara el titulat *El Crist interior* (Herder Editorial. Barcelona 2010, 152 pàgines). El llibre és un itinerari per introduir el lector en el nucli de l'experiència cristiana: la contemplació de la persona de Jesús. L'obra es presenta com un itinerari en quatre etapes a través de les quals es gesta en el creient el Crist interior. Publicat en català i en castellà.

Solemnitats i festes de les diòcesis catalanes (Dossiers CPL, núm. 119, 180 pàg., 14,80 €). Molta gent el trobava a faltar: tots els textos (lectures i oracions) de les solemnitats i festes que se celebren a tot Catalunya i a cada diòcesi, tant en català com en castellà. I pregàries dels fidels per a cada un dels dies.

PALABRA Y VIDA

Una visita entrañable

El pasado 7 de noviembre fue un día memorable para el templo de la Sagrada Familia, pero lo fue también para la Obra Benéfico-Social del «Nen Déu», cuya sede central visitó el Papa aquella misma tarde. Esta institución del Arzobispado de Barcelona es más que centenaria, ya que fue fundada en el año 1892. Se dedica especialmente a atender a personas con discapacidades de todas las edades. Desde el primer momento en que se concretó el programa de la visita, el Santo Padre deseó que la dedicación del templo de la Sagrada Familia se completara con la visita a una obra al servicio de las familias. Su presencia allí quería ser un reconocimiento tanto a esta como a todas las instituciones que están al servicio de las familias, de la vida, de los enfermos, de los pobres y marginados.

La superiora de la comunidad de religiosas Franciscanas de los Sagrados Corazones, congregación que atiende esta obra desde su fundación, con sus palabras llegó al corazón del Papa y al de todos los presentes, sobre todo cuando dijo: «Los niños son el mayor tesoro, gracias a sus familias que han dicho sí a la vida. Gracias, Santo Padre, por venir a nuestra casa y por hacernos sentir que nuestro trabajo diario merece la pena.»

Después fueron los niños y niñas de la Obra quienes se dirigieron al Papa. En primer lugar fue María del Mar,

que dijo: «Aunque somos diferentes, nuestro corazón ama como todos los corazones y queremos ser amados. Gracias a nuestros padres por el don de la vida y gracias a quienes nos cuidan cada día.» A continuación Toni pidió al Santo Padre: «Rece por nosotros, para que sepamos ser amigos de Jesús, que amó a los niños y a los enfermos. Y os queremos pedir que nos llevéis siempre en vuestro corazón de padre. Ahora mis compañeros os cantarán una canción. A ver si os gusta.» Fue una canción religiosa de Alemania, que el Papa siguió atentamente con una mirada llena de ternura.

«Quiero destacar —afirmó después el Santo Padre— que gracias al esfuerzo de esta y de otras instituciones análogas se pone de manifiesto que, para el cristiano, todo hombre es un verdadero santuario de Dios, que ha de ser tratado con respeto y amor máximos, sobre todo cuando se encuentra necesitado.» Y por eso animaba a todos los presentes «a continuar socorriendo a los más pequeños y necesitados, dando lo mejor de vosotros mismos». También quiso aprovechar la ocasión para recordar que «es imprescindible que los nuevos adelantos tecnológicos en el campo médico nunca vayan en detrimento del respeto a la vida y a la dignidad humana, de manera que los que padecen enfermedades o discapacidades psíquicas o físicas puedan siempre recibir aquel amor y

atenciones que los hagan sentirse valorados como personas en sus necesidades concretas».

Durante este acto vimos a Benedicto XVI sonriente, acercándose a los niños y jóvenes y acariciándolos uno por uno, dándoles la mano, bendiciéndolos. Tres días después, ya en Roma, el Papa dedicó una buena parte de su *catequesis* de la audiencia general del miércoles 10 de noviembre a explicar su visita a la Obra del «Nen Déu». E hizo esta confidencia a los peregrinos: «Mientras estaba en Barcelona, recé intensamente por las familias, células vitales y esperanza de la sociedad y de la Iglesia. Y recordé también a cuantos sufren, especialmente en estos momentos de serias dificultades económicas.»

Nuestra diócesis tiene previsto unirse a estas intenciones y a esta plegaria del Santo Padre en la Eucaristía que, si Dios quiere, presidiré en la basílica de la Sagrada Familia el próximo sábado 18 de diciembre, para dar gracias a Dios por la visita del Papa y para rezar por todas las personas que trabajan al servicio de la familia y de la vida. Os invito a todos a que participéis en ella. De este modo nos prepararemos también para la próxima celebración de la Natividad del Señor.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona